164

Quo commota canet JESUM, mea Aridula Lingua;
JESUM, quem fumans Satanas ligavit in horto;
JESUM, quem colaphis, virgis excepit in aulâ;
JESUM, quem coluit spinis et arundine Dæmon;
JESUM, quem crucis Ah! recutitus mactat in arâ.
O JESU curæ tibi sint mea vela, petenti
Da facilem cursum, atq; audacibus annue coeptis!
Vos faciles aures dabitis mihi, quotquot adestis
Fautores operis nostri. Nunc cernite JESUM!

Tract.

Vix post ingressum Solyma consedit JESUS,
Vix undam famuli manibus, panesq; dederunt,
Cum Pluto æternum servans sub pectore vulnus
Hæc secum: Mene incepto desistere victum?
Non potero JESUM crudeli perdere morte?
Ast obstat Fatum votis: mihi nulla facultas.
Hinc struit atteris Satanas, ope tollere Christum,
Pervolat omne solum, terrarum pervolat oras,
Et Judam scelerum servum investigat avarum,
Hic voto Stygio respondet ad omne paratus
Crimen, et attentas Plutoni porrigit aures.
Hic qui crudelem verbis affatur Judam,
Christum ut Judæis tradat, dans oscula Christo.
Nox erat omnes per terras, per rura, per agros,
Corpora carpebant hominum defessa soporem.
Obliquo plaustrum flectebat ab axe Boötes,
Atq; rigabat equos nocturna liquore Diana,
Quum Christus surgens à cœnâ deserit urbem
Ille, verus homo de Virgine, tempore natus
Quô glaciabat hyems tristis per prata pruinis,
atq; gelu Boreas stringebat fluminis ora
Littora et Oceani medias cingentia terras.
Scilicet in viridem sociis comitantibus hortum
Gethsemani sese recipit: mox hisce relictis
Concidit in terram coelestis Adamus in horto;
Primus Adam errando Coelum præclusit in horto;
Alter Adam orando Coelum recludit in horto;
Hic gemitus fundit, moestô facit ore precatus.
Nostrorum interea vitiorum pondere pressum
Ira Patris, celsi qui sidera torquet Olympi,
Concutit; atq; stupor currens per singula membra,
Ac ingens penitus duris dolor ossibus hæret: